St. Cyril and St. Methodius University of Veliko Tarnovo
Faculty of Economics

МЕЖДУ КОХЕЗИЯ И КОНЦЕНТРАЦИЯ: ИНВЕСТИЦИОННАТА ПРОГРАМА ЗА ОБЩИНСКИ ПРОЕКТИ 2024 – 2026

BETWEEN COHESION AND CONCENTRATION: THE INVESTMENT PROGRAM FOR MUNICIPAL PROJECTS 2024 – 2026

Петя Комитова
Petya Komitova

Великотърновски университет „Св. св. Кирил и Методий“
St. Cyril and St. Methodius University of VelikoTarnovo

Abstract: The report examines the role of the Investment Program for Municipal Projects in Bulgaria 2024–2026 and its impact on regional cohesion and the concentration of investments. The main objective is to assess whether the program reduces economic disparities between regions or contributes to their deepening. The analysis is based on data from Annex 3 to the State Budget Act for 2024 and 2025 and the interactive map of the Ministry of Regional Development and Public Works, including project values, number of projects by municipality and payment status.
Keywords: cohesion; concentration; investment program.
JEL: H6, H54, R11, R58

ВЪВЕДЕНИЕ

Докладът изследва ролята на Инвестиционната програма за общински проекти в България 2024 – 2026 и нейното влияние върху регионалната кохезия и концентрацията на инвестиции. Основната цел е да се оцени дали Програмата намалява икономическите различия между регионите или допринася за тяхното задълбочаване. Анализът се базира на данни от Приложение № 3 към Закона за държавния бюджет на Република България за 2024 и 2025 г. и интерактивната карта на МРРБ, включително стойности на проекти, брой проекти по общини и статус на плащанията.

ИЗЛОЖЕНИЕ

Инвестиционната програма за общински проекти 2024 – 2026 е един от най-мащабните фискални инструменти на държавата, чрез който се насочват значителни публични ресурси към местно ниво с цел подобряване на жизнената среда и стимулиране на икономическото развитие.

Добрите публични инвестиции са гръбнакът на модерните, добре функциониращи общества и подкрепят благосъстоянието на хората. По време на криза често се наблюдава отлив на инвестиции, заради несигурната икономическа среда (Stefanov, 2020, p. 294). Публичните инвестиции обаче допринасят за постигането на социални и екологични цели чрез предоставянето на основни услуги – като електричество, водоснабдяване и канализация, широколентова свързаност, обществен транспорт, здравеопазване, образование и защита от наводнения – които допринасят за здравето и качеството на живот на хората. (OECD, 2023, p. 10)

Макроикономическите показатели, характеризиращи икономическата конюнктура, в широк смисъл, и регионалните характеристики на средата, в тесен смисъл, са от ключово значение за бизнес развитието (Stefanov, 2025, p. 126).

В контекста на задълбочаващите се регионални различия в България, ролята на подобен тип интервенции придобива особена значимост за икономическото развитие на регионите. От една страна, политиката на сближаване цели намаляване на териториалните различия, а от друга – пазарните механизми естествено водят до концентрация на икономическа активност в най-ефективните региони. В рамките на Европейския съюз тези два процеса съществуват паралелно и често в конфликт, което прави регионалната политика сложен инструмент за балансиране между ефективност и равенство. Въпреки формалната насоченост към подобряване на инфраструктурата и условията на живот, остава открит въпросът дали Програмата реално способства за сближаване в развитието на регионите (териториална кохезия) или е налице концентрация на ресурси в силно развитите региони. Настоящото изследване има за цел да анализира този въпрос чрез оценка на разпределението и структурата на инвестициите.

Според Мирдал (1957) икономическото развитие следва кумулативна логика, при която развитите региони привличат още ресурси, докато периферните изостават. В книгата му "Economic Theory and Underdeveloped Regions" (1957 г.) е развита теорията за кумулативната причинност (cumulative causation), като „бедността се поддържа от бедността", а „богатството насърчава още по-голямо богатство". Това са процесите, чрез които по-развитите региони (центрове) „изтеглят" ресурсите от по-слабо развитите (периферия), като по този начин увеличават различията задълбочават се процеси като миграция – най-квалифицираната работна ръка се мести към богатите региони, оставяйки периферията с недостиг на човешки капитал; отлив на инвеститори – инвестициите се насочват към центровете, където инфраструктурата е по-добра и пазарът е по-голям, а не към изостаналите райони; местните индустрии в бедните региони не могат да се конкурират с евтините и качествени стоки от индустриалните центрове и фалират. Мирдал оспорва класическата икономическа теория, че пазарът автоматично води до равновесие. Според него е необходима намеса на държавата, за да регулира процеса тъй като без държавна политика, богатите региони стават по-богати, а бедните – по-бедни чрез самоподсилващ се цикъл.

Кругман (1991) допълва този анализ чрез модела на „Новата икономическа география", подчертавайки ролята на агломерационните ефекти. В този контекст публичните инвестиции могат да действат двупосочно – като инструмент за намаляване на различията или като фактор, който ги усилва, в зависимост от тяхната структура и териториално разпределение.

Политиките за кохезия, особено в рамките на Европейския съюз, са насочени към намаляване на регионалните дисбаланси чрез влагане на целенасочени публични инвестиции. В същото време, редица теоретични модели показват, че пазарните механизми естествено водят до пространствена концентрация на икономическата дейност. Съгласно приетата Национална Концепция за пространствено развитие за периода 2013 – 2025 г., като цели са посочени подобряващо се състоянието на специфични територии с неблагоприятни характеристики; развитие на целеви зони за растеж, балансиращи полицентричния модел на националното пространствено развитие – чрез държавна помощ, насърчаване на инвестициите , иновациите и модернизацията.

Аналитичната рамка на настоящия доклад се основава на Индекса за регионална конкурентоспособност (Regional Competitiveness Index), разработен от Европейската комисия, който позволява количествено измерване на различията между регионите и идентифициране на ключовите фактори, определящи тяхното развитие. Чрез използването на този инструмент се цели да се оцени кои са факторите, влияещи върху конкурентоспособността на регионите и доколко Инвестиционната програма за общински проекти 2024 – 2026 допринася за постигане на кохезия или, напротив, съществува риск от задълбочаване на процесите на концентрация.

Регионалната конкурентоспособност и ролята на публичните инвестиции в България

Индексът за регионална конкурентоспособност на Европейския съюз (Regional Competitiveness Index (RCI), разработен от Европейската комисия, представлява комплексен инструмент за измерване на икономическия потенциал и структурните характеристики на регионите на ниво

NUTS 2. Той оценява показатели, свързани с институционална среда, инфраструктура, пазар на труда, образование, здравеопазване, пазарна ефективност и иновационен капацитет, като по този начин предоставя многопластова оценка на конкурентоспособността. Индексът показва какъв е капацитета за развитие на регионите.

RCI се състои от три подиндекса – „Базова инфраструктура“, „Ефективност“ и „Иновации“ – и от 11 стълба, които описват различните аспекти на конкурентоспособността. Структурата на рамката е показана на Фигура 1.

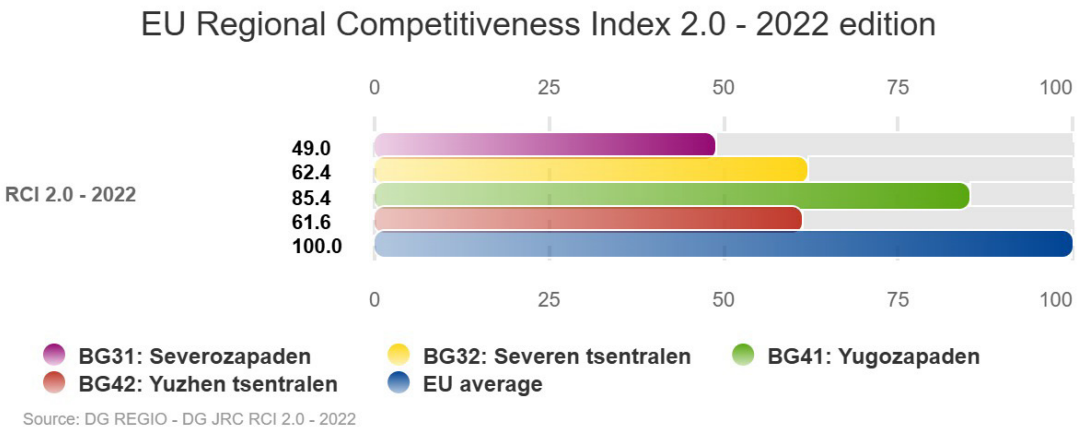
Фиг. 1. Структура на Индексът за регионална конкурентоспособност на Европейския съюз RCI

• Базова инфраструктура идентифицира основните проблеми, които са необходими за развитие на регионалната конкурентоспособност, и включва пет компонента: (1) „Институции“, (2) „Макроикономическа стабилност“, (3) „Инфраструктури“, (4) „Здравеопазване“ и (5) „Основно образование“.

• Ефективност: включва три компонента: (6) „Висше образование, обучение и учене през целия живот“, (7) „Ефективност на пазара на труда“ и (8) „Размер на пазара“.

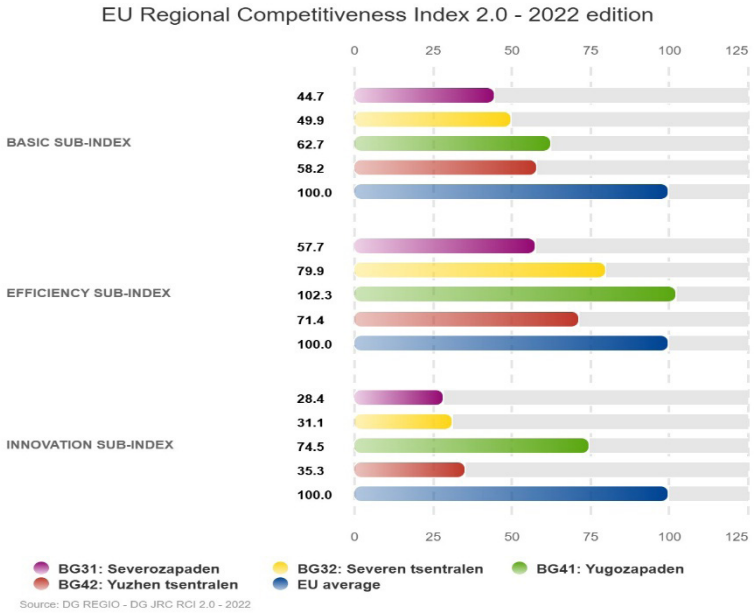
• Иновации: иновации, технологии и бизнес среда включва компонентите, които са двигателите на подобрението в най-напредналия етап на икономическо развитие: (9) „Технологична готовност“, (10) „Усъвършенстване на бизнеса“ и (11) „Иновации“.

Скалата на измерване средно европейско ниво ЕС = 100 (или стандартизирана база). За целите на изследването съпоставяме показателите за развитие на четири от регионите в България два от най-слабо развитите Северозападен район и Северен централен район и два от силно развитите Югозападен район и Южен централен район, както и средно за ЕС.

Фиг. 2. за Индекс на регионална конкурентоспособност

Данните, представени на фиг. 2. разкриват ясно изразен модел на териториална концентрация на икономическа активност. Югозападният регион, доминиран от столицата София, се доближава до средните стойности за Европейския съюз (85,4). В същото време Северозападният и Северният централен регион, се характеризират със значително по-ниски нива на конкурентоспособност. Тази диференциация отразява натрупването на структурни дефицити, свързани с демографски спад, ограничена инвестиционна активност и по-слабо развита инфраструктура. Разликата между регионите е голяма от 85.4 за ЮЗР (BG41) и 49 за СЗР (BG31), което означава не просто „развит/неразвит“, а, че България не страда само от ниско средно ниво на развитие, а от силна вътрешна асиметрия.

Фиг. 3.

На фигура 3. са представени графично показателите на „Базова инфраструктура“, „Ефективност“ и „Иновации“ на четирите анализирани региона. Анализирайки показателите можем да достигнем до следните изводи:

Анализът на регионалната конкурентоспособност в България базиран на Regional Competitiveness Index, показва ясно изразена териториална диференциация между отделните NUTS 2 региони. Особено показателно е сравнението между Югозападния, Южен централен, Северен централен и Северозападен регион.

Това разслоение потвърждава силно изразения модел на териториална концентрация на икономическа активност в България. Докато столичният регион се доближава до средните европейски стойности, периферните региони остават трайно в ниския край на скалата. RCI показва, че регионалната конкурентоспособност в България не е равномерно разпределена, а е силно концентрирана в ограничен брой градски центрове.

Основният проблем на регионалната политика не е общото изоставане, а неравномерното вътрешно разпределение на развитието. Разликите между регионите се обуславят не само от икономически фактори, но и от комбинация от инфраструктура, човешки капитал, институционална ефективност и иновационен капацитет. Разделение Север – Юг – южните региони (София, Пловдив) по-добро развитие, докато северните – изоставане. Като причини могат да се посочат: инфраструктура; достъп до пазари; инвестиции. Роля на големите градове – София – национален икономически център, Пловдив – вторичен растежен полюс. Липсата на такива центрове в Северна България води до изоставане

Сравнението между разглежданите региони показва, че регионалното развитие в България се характеризира с ясно изразен модел на концентрация на икономическа активност в ограничен брой територии. Югозападният регион функционира като ядро на растежа, докато Северозапад-

ният и Северният централен регион остават в периферията на икономическото развитие. Тази структура поставя сериозни предизвикателства пред кохезионната политика и изисква целенасочени публични инвестиции за преодоляване на натрупаните различия. Това означава, че регионалната политика не може да бъде универсална, а изисква диференциран подход според структурните характеристики на всеки регион.

Инфраструктурата представлява ключов фактор за регионалното развитие, функциониращ като мултипликатор върху останалите компоненти на конкурентоспособността. Нейното наличие влияе пряко върху инвестиционната активност, мобилността на работната сила и достъпа до публични услуги като здравеопазване и образование. В този смисъл тя се явява предварително условие за икономическо развитие, тъй като без транспортна и дигитална свързаност не могат да се реализират устойчиви инвестиции и ефективни пазарни взаимодействия.

В този контекст Инвестиционната програма за общински проекти 2024 – 2026 следва да бъде разглеждана като инструмент за намаляване на установената поляризация, като насочва ресурси към региони с ниски стойности на RCI, имаща потенциал да подобри базовите условия, да стимулира инвестиции и да намали териториалните различия. Тя представлява един от най-мащабните инструменти за публични капиталови инвестиции в България насочени към създаване, модернизация и поддържане на публична инфраструктура и обществени услуги. Публичните инвестиции са важна част от фискалната политика и играят съществена роля за икономическото развитие на страната. За разлика от текущите публични разходи, които са насочени към финансиране на текущи дейности на държавата, публичните инвестиции имат дългосрочен характер и водят до създаване на материални и нематериални активи.

Инвестиционната програма за общински проекти 2024 – 2026 е приета със Закона за Държавния бюджет за 2024 г. /Приложение № 3 към чл.106 и 107/ и Продължена със Закона за Държавния бюджет за 2025 г. /Приложение № 3 към чл.113/, като за първи път държавата премина към многогодишно бюджетно разпределение на средства. Общата сума на капиталовите разходи е в размер на 9 млрд.лв, като близо 6 млрд лв е ресурсът определен за общините, а останалата част за проекти на министерства. Разпределението на ресурса по общини е съобразено с предварителтно дефинирани лимити за всяка община. В таблица 1. са представени категориите общини, лимитът им и какъв брой общини попадат в съответната категория.Основен критерий за разпределянето на ресурса е населението. Колкото е по-голяма дадена община, толкова повече средства има право да получи. Разглеждайки таблица 1 е видно, че по-голямата част от общините в България попаднаха в трета и четвърта категория, което предопределя големината на проектите с които биха могли да кандидатстват /в диапазона 10 – 15 млн. лв./, като не е поставено ограничение за вида и броят им.

Таблица 1. Лимити за разпределение на средства по Инвестиционната програма

Категория община	Лимит /млн.лв/	Брой общини
Категория 1	50	23
Категория 2	30	26
Категория 3	15	81
Категория 4	10	86
Категория 5	6	46
Категория 6	100	4 София, Пловдив, Бургас и Варна

Източник: Закон за Държавния Бюджет на РБългария за 2024 г.

Проектите от Инвестиционна програма на общините включва широк спектър от инвестиционни направления, сред които могат да се открояят: транспортна инфраструктура – изграждане

и модернизация на пътища, железопътни линии и транспортни съоръжения; градска среда; ВиК инфраструктура; спортна инфраструктура; образователна инфраструктура – изграждане и модернизация на училища, университети и научноизследователски центрове; здравна инфраструктура – изграждане и модернизация на болници и медицински центрове; екологични проекти – инвестиции в опазване на околната среда и управление на природните ресурси; индустриални зони, пазари и др.;

Предвидено е в периода на реализация на Програмата, тя да бъде изменяна, като промените се предлагат от Министерския съвет, въз основа на предложение на кметове на общини, в срок до 31 март, до 30 юни и до 30 септември. От стартирането и промени са извършвани през 2024 г. и 2025 г.

При приемане на Закона за Държавния бюджет на Република България за 2025 г. проектите в Програмата надхвърлиха 3000 броя, като заявена стойност само на общинските проекти надвиши 7 млрд. лв. Последните ревизии показват разширяване както на обхвата, така и на финансовия ресурс, включително увеличение с над 1 млрд. лв. спрямо първоначалните разчети. Целта е намаляване на регионалните различия чрез публични инвестиции.

В таблица 2. е посочено разпределението на проектите за 2025 г. за четирите анализирани района за планиране. Видно от относителния дял, който заемат проектите спрямо общия ресурс на програмата – най-голям относителен дял във финансиране със средства от Програмата имат ЮЦР /22.34%/ и ЮЗР /18.86%/, докато слаборазвитите райони имат съответно СЗР 15.63% и СЦР 11.16%

Таблица 2. Разпределение на ресурса и брой проекти по региони

		Относителен дял финансиране по Програмата	**брой проекти**
Северозападен район			
Видин	130 858 400.00 лв.	**15.63%**	144
Враца	256 123 600.00 лв.		99
Ловеч	241 094 900.00 лв.		139
Монтана	199 012 700.00 лв.		108
Плевен	303 214 500.00 лв.		139
Общо СЗР	**1 130 304 100.00 лв.**		**629**
Северен централен район			
Велико Търново	206 399 900.00 лв.		114
Габрово	187 034 000.00 лв.		87
Разград	104 107 700.00 лв.		59
Русе	141 022 500.00 лв.		113
Силистра	168 671 100.00 лв.		60
Общо СЦР	**807 235 200.00 лв.**	**11.16%**	**433**
Южен централен район			
Кърджали	128 104 800.00 лв.	**22.34%**	48
Пазарджик	276 822 800.00 лв.		189
Пловдив	703 020 500.00 лв.		132
Смолян	153 573 100.00 лв.		117
Хасково	354 424 700.00 лв.		133
Общо ЮЦР	**1 615 945 900.00 лв.**		**619**

Югозападен район			
Благоевград	390 528 700.00 лв.	**18.86%**	214
Кюстендил	174 676 000.00 лв.		107
Перник	131 462 100.00 лв.		64
София-град	233 365 800.00 лв.		155
София-област	434 410 500.00 лв.		171
Общо ЮЗР	**1 364 443 100.00 лв.**		**711**
Общо за анализираните райони	**4 917 928 300.00 лв.**		
Общо за програмата	**7 233 347 300.00 лв.**		

Източник: ДВ, Приложение № 3 към чл. 113, ал. 11 Закона за ДБ2025

Съществен елемент от оценката на Инвестиционната програма за общински проекти 2024 – 2026 е да бъде разграничено номинално разпределените средства и реално изплатените средства. Този тип информация е от съществено значение, тъй като в рамките на кохезионната политика на Европейския съюз ефективността на инвестициите се оценява не само чрез тяхното разпределение, но и чрез степента на тяхното усвояване. Степента на усвояване представлява ключов индикатор за ефективност на публичните инвестиции, особено при интервенции, финансирани по линия на Европейския фонд за регионално развитие (ERDF). Разликата между одобрени и реално изплатени средства често отразява различия в административния капацитет, проектната готовност и институционалната ефективност на отделните региони.

От 17.03.2026 г. към МРРБ функционира Информационна система с данни за напредъка в изпълнението и плащанията за всеки обект, финансиран от Инвестиционната програма за общински проекти. Чрез нея може да се направи справка коя община до какъв етап е в реализацията на проектите, има ли забавени плащания от страна на държавата. Данните от интерактивната платформа на Министерството на регионалното развитие и благоустройството показват, че изпълнението на програмата се характеризира със значително времево забавяне при обработка на реалните плащания.

Изпълнението на програмата е поетапно и се характеризира със забавяне между договаряне и реално плащане. Разплащания се извършват авансово и междинно чрез държавния бюджет и Българската банка за развитие отчетени са десетки милиони евро плащания към десетки общини в кратки периоди, като същевременно има значителен обем неразплатени средства и забавени проекти, надхвърлящи милиарди левове в натрупан обем. По данни от Информационната карта на МРРБ за изпълнението на Приложение № 3 към Закона за държавния бюджет на РБ (ЗДБРБ) за 2024 г. и 2025 г. е видно, че от близо 3000 проекта има постъпили заявки за плащане за 1758 проекта. Наличната информация сочи, че: значителна част от проектите остават в етап на заявяване или обработка; реално изплатените средства представляват ограничен дял спрямо общия договорираn ресурс; наблюдава се концентрация на по-бързо изпълнение в ограничен брой общини.

Макар да липсват агрегирани данни за разплащанията по региони (NUTS 2 и NUTS 3), визуалният анализ на платформата показва неравномерност в изпълнението, като част от проектите остават в етап на заявяване или обработка. Това предполага, че реалният ефект от програмата може да се различава съществено от първоначално планираното разпределение на средствата.

Съществува риск регионите с по-висок административен капацитет не само да привличат повече ресурси, но и да ги усвояват по-бързо и ефективно, което допълнително да усилва процесите на териториална концентрация. От друга страна, по-слабо развитите региони могат да се сблъскат с изоставане не само при достъпа до финансиране, но и при неговото реално изпълнение, което поставя под въпрос кохезионния ефект на програмата.

Ефективността на Инвестиционната програма 2024 – 2026 зависи не толкова от обема на финансиране, а от степента на стратегическа насоченост към структурните дефицити, идентифицирани чрез RCI. Без диференциран подход и укрепване на институционалния капацитет, съществува риск политиката да възпроизвежда, вместо да намалява, съществуващите регионални неравенства. Политиката трябва да премине от „равномерно финансиране“ към диференциран модел, базиран на реалната регионална конкурентоспособност.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Настоящото изследване поставя Инвестиционната програма за общински проекти 2024 – 2026 в по-широкия контекст на европейската кохезионна политика и разкрива съществено разминаване между целите за териториално сближаване и реалните модели на разпределение на публичните инвестиции. В рамките на Европейския съюз политиката на сближаване, финансирана основно чрез Европейския фонд за регионално развитие (ERDF), е насочена към намаляване на регионалните различия на ниво NUTS 2, като акцентът е върху подкрепа на по-слабо развитите региони и повишаване на тяхната конкурентоспособност. В този смисъл националните инвестиционни програми следва да функционират като допълващ инструмент, който усилва ефектите на европейската политика.

Резултатите от анализа обаче показват, че разглежданата програма не следва в достатъчна степен логиката на кохезията, а по-скоро възпроизвежда съществуващите пространствени неравенства. Разпределението на средствата по райони за планиране (NUTS 2) демонстрира относително балансирана картина на пръв поглед, но при по-дълбок анализ на ниво области (NUTS 3) се откроява ясно изразена териториална концентрация.

Този резултат се потвърждава и от съпоставката с Индекса за регионална конкурентоспособност (RCI) на Европейската комисия. Регионите с по-висока конкурентоспособност – особено Югозападният и в известна степен Южен централен район – успяват да привлекат значителен ресурс и да го трансформират в по-капиталоемки проекти с по-висока добавена стойност. В същото време Северозападният и Северният централен регион, които са приоритетни от гледна точка на кохезионната политика, остават с по-ниска средна стойност на проект и преобладаване на инвестиции в базова инфраструктура. Това ограничава възможностите за генериране на дългосрочен икономически растеж и възпроизводство на конкурентни предимства.

Ключовият извод е, че програмата функционира в рамките на т.нар. „логика на административната готовност“, при която достъпът до финансиране зависи в по-голяма степен от капацитета за подготовка и управление на проекти, отколкото от стратегическата необходимост за преодоляване на регионалните различия. Това води до ситуация, при която по-развитите региони – разполагащи с по-добра институционална среда и експертен ресурс – успяват да усвоят по-ефективно средствата, задълбочавайки процесите на концентрация. По този начин националната инвестиционна политика, макар и формално насочена към подобряване на жизнената среда, де факто не компенсира, а частично възпроизвежда кумулативните ефекти, описани в теориите на Myrdal и Krugman.

От гледна точка на европейската рамка това поставя въпроса за съгласуваността между националните и наднационалните инструменти за регионално развитие. Ако кохезионната политика на ЕС цели конвергенция между регионите, то националните програми следва да бъдат проектирани така, че да адресират именно структурните слабости на изоставащите територии – инфраструктура, човешки капитал и институционален капацитет. В противен случай съществува риск от „размиване“ на кохезионния ефект и засилване на вътрешните дисбаланси.

В заключение може да се твърди, че Инвестиционната програма за общински проекти 2024 – 2026 се позиционира по-скоро „между кохезията и концентрацията“, но с отчетлив наклон към второто. За да се превърне в реален инструмент за териториално сближаване, е необходимо въвеждане на по-ясни приоритети, обвързани с нивата на изоставане (например чрез индикатори като RCI), както и механизми за подкрепа на административния капацитет в периферните региони. Само при подобна трансформация публичните инвестиции биха могли да изпълнят своята

функция не просто като разход, а като стратегически инструмент за постигане на устойчиво и балансирано регионално развитие в съответствие с целите на Европейския съюз.

REFERENCES

Annex No. 3 of the State Budget Act (Republic of Bulgaria, 2024).

Annex No. 3 of the State Budget Act (Republic of Bulgaria, 2025).

European Commission. 2022. *EU Regional Competitiveness Index 2.0 (RCI 2022)*. Publications Office of the European Union https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/work/rci_2022/eu-rci2_0-2022_en.pdf

European Commission. 2023. *Cohesion policy report 2023*. Publications Office of the European Union.

European Commission. (n.d.). *Regional competitiveness* https://ec.europa.eu/regional_policy/information-sources/maps/regional-competitiveness_en

Krugman, P. 1991. *Geography and trade*. MIT Press.

Ministry of Finance of the Republic of Bulgaria. 2024. *State Budget Act of the Republic of Bulgaria for 2024*. https://www.minfin.bg/bg/news/12427

Ministry of Regional Development and Public Works. 2026. *Information system for monitoring the implementation of the Investment Program for Municipal Projects*. https://ipop.mrrb.bg/municipality_map.php

Myrdal, G. 1957. *Economic theory and underdeveloped regions*. Duckworth.

OECD. 2020. *Regional development policies in OECD countries*. OECD Publishing.

OECD. 2023. *Public investment in Bulgaria: Planning and delivering infrastructure*. OECD Publishing. https://doi.org/10.1787/b73ef3b4-en

Stefanov, T. 2025. Management of corporate market behavior, Veliko Tarnovo: Faber (in Bulgarian).

Stefanov, T. 2020. Marketing solutions for the modern business, Veliko Tarnovo: Faber (in Bulgarian).

За контакти:
Петя Комитова, докторант
Служебен адрес: гр. Велико Търново 5000, ул. „Арх. Г. Козаров“, № 1А
ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“, Стопански факултет
Катедра „Икономическа теория и МИО“
Ел. поща: pkomitova@gmail.com